

Odprta noč in dan so groba vrata.

Bistrica pri Limbušu. Pokopali smo ob veliki udeležbi 36 letnega Ivana Golob na pokopališču na Pobrežju. Bil je naročnik »Slovenskega gospodarja«. Neizprosna jetika mu je pretrgala nit življenja. V mariborski bolnišnici je previden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal. Zapušča žalujočega očeta. Naj v miru počiva!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Ko se je majnik nagibal h koncu, je ugasnilo tudi življenje plemenite kmečke žene in matere Marije Peršuh v Zgornjih Pieterjih, ki jo je Bog v svoji previdnosti v dolgih mesecih hude bolezni še posebej pripravil za nebasa, njenim ljubim domačim pa dal obilo priložnosti, da so ji v otroškodani ljubezni stregli ter tudi sebi nabirali bogato zasluženo. Pokojna je v srečnem zakonu s svojim vrlim možem vzgojila enajst otrok v pravem krščanskem duhu, eden je umrl kot kaplan, drug sin je padel v vojni, tretji — gospodar na domačiji — je umrl pred petimi leti, ena hči je učiteljica, nekateri so poročeni, drugi doma v ljubečo pomoč staršem, ki sta pred dvema letoma obhajala zlato poroko. Veličastni pogreb je pričal, kako je rajno Peršuhovo (ali po domače Zimetovo) mater vse spoštovalo: ogromen spreved je vodil g. ekan Sagaj ob spremstvu rojaka p. Gabrijela, cirkovskega g. kaplana Ocvirka ter župnikovega namestnika p. Janeza Pristova D. J. v Ljubljani. Cerkevni pevski zbor je zapel ganljive nagrobnice in g. dekan se je v prelepih besedah od nje poslovil. Daj nam nebo dosti takih vrlj, zglednih žen in mater, njej pa blaženi pokoj po tolikem trpljenju! — V župeči vasi se je zmračil um dobri, skrbni krščanski kmetici Ani Koderman: našli so jo obešeno. Vsi smo prepričani, da je Bog svojo zvesto, a nesrečno služabnico z usmiljenjem sprejel. — In še se je ponesrečil 86 letni starček Anton Platinšek v Sp. sv. Lovrencu, ki je tako nesrečno padel s peči, da je kmalu potem, ko je bil spreviden, umrl. Poleg domačih duhovnikov ga je v

pogrebu spremljal tudi njegov nečak g. p. Gabrijel iz Maribora. — Vsem božji mir!

Pragersko. Na tragičen način si je končal svoje življenje Vindiš Franc. Vsi železničarji žalujemo za dragim tovarišem. Glasovi naše godbe ga niso mogli zopet poklicati v našo družbo in ne potolažiti žalujočih svojcev. Globoka rana nas boli. Rajni je bil zvest v svoji službi in priljubljen tovariš. Vzrok prerane smrti je zapisal sam. — Tudi Nadu Ivan se je nenadoma poslovil od nas. Isti vzrok je končal v dveh mesecih življenje dveh zvančnikov, naših tovarišev, ki nista mogla prenašati krivičnega ravnanja. Več bo oblast pojasnila, ki želi imeti v državni službi zadovoljne služitelje v vseh kategorijah.

Jankova pri Vojniku. Določeno je ljudem enkrat umreti! To je naredba Vsemogočnega, kateri se moramo vклонiti vsi zemljani, siromašni in bogati. Temu klicu se je odzval g. Lipovšek Anton, posestnik v Jankovi pri Vojniku, ki je umrl v starosti 68 let. Kako je bil pokojni sploš-

no priljubljen, je dokazala velika množica ljudstva, ki se je zbrala na njegovem domu, da ga spremlja na njegovi zadnji poti. V zbranih besedah se je v imenu vseh poslovil od njega g. Goršek Josip iz Frankolovega, a ob grobu je domači g. župnik in dekan Pavel Žagar spregovoril par prišrčnih besed. Pokojni g. Lipovšek je bil v splošnem mirnega, prijaznega značaja. Tudi v javnem življenju je mnogo delal. Dolga leta je bil član tako imenovane »maledolske« godbe in bil na mnogih novih mašah. Še pred vojno je precej časa županoval bivši občini Višnja vas kot odločen pristaša SLS. Saj je bil kot gost v njegovi hiši sam g. dr. Anton Korošec, takrat poslanec. S posebnim spoštovanjem se je spominjal našega voditelja, saj je še pri zadnjih volitvah odločno agitiral za listo JRZ, dasi je bil že bolan. Sočeloval je kot odbornik pri Posojilnici v Vojniku pred časom in tudi v sedanji občinski upravi. — Naj Vsemogočni obilo poplača vsa njegova dobra dela v večnosti z veseljem in blaženostjo v nebesih! Preostallim iskreno sožalje!

Kokarje. Kruta smrt je zagrenila življenje posestniku Francu Polčniku, p. d. Jernerja, iz Kokarj. Brdsko izgubo očeta obžalujejo svojci in tudi vsa okolica. Rajnemu bodi Bog milostljiv sodnik! Lemačim naše sožalje!

Jarenina. Deklaracijsko obletnico smo proslavili prav lepo. Na dan slovesnosti so vaščani okrasili hiše z zastavami, ob 15 pa se je župnija zbrala v posojilniški dvorani, kjer je predsednik občine g. Šparl v kratkih, jedrnatih besedah orisal velik pomen tega jubileja. G. kaplan Poteko Pankracij je v daljšem govoru orisal zgodovino naših bojev za samostojnost od 1848. leta naprej, posebno pa še početek naše borbe od 30. maja 1917, pa do končne zmage leta 1918, ko smo se združili z brati Hrvati in Srbi v eno državo. Takoj za tem se je vršila predstava krasne Meško-ve drame »Matic. — Poročati nam je, da nas je 8. junija obiskala huda nevihta s točo. Okrog 16 se je naenkrat od zapada pripodila nevihta, da

so bili v nekaj trenutkih vsi jarki in potoki polni vode, katera je poplavlila tudi njive in travnike. Med nevihto je padala toča, debela kot orehi, katera je povzročila hudo pustošenje po njivah, sadonosnikih in vinogradih. Ponekod je sadje in trta popolnoma uničena. Že itak se nam je obetala bolj slaba vinska in sadna letina, sedaj pa še ta nesreča. Kje bo kmet v tej stiski jemal za davke in drugo, ko pa bo primoran še hrano kupovati! Neki gospod je sicer rekel: »To imate zdaj, ko ste pa prej molili za dež!« Mislimo pa, da tega ni kriva molitev, kajti po našem mnenju še nekateri ljudje premalo molijo, zato pa nas Bog kaznuje. Oblast pa prosimo, da naj bo obzirna pri izterjevanju davkov, kajti kmet si n' sam kriv, če ga zadevajo nesreče.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Pri nas smo lepo obhajali 20 letnico majniške deklaracije. V predvečer so zažareli kresovi na najvidnejših točkah župnije, posebno lep kres je bil v štajngrovi, ki

morem povedati, danes sem premalo pripravljena; jutri ti povem, da, jutri.«

Ves prihodnji dan pa je molčala in še omenila ni kaj o tem. Veronika je tudi molčala, toda mnogo je molila zase in tudi pred Cenco na glas.

Na večer je prišel čisto iznenada grofov jagar in je pripeljal Sultana, velikega psa, s seboj. Pes je bil ves iz sebe, ko ga je spustil k bolnici. Lajal je, tulil in cvilil, s prednjimi tacami je stopil na posteljo in bolnico obližoval po rokah in po obrazu. Res da je bila vesela, ko je videla, kako jo ima pes rad, vendar ji je bilo te ljubezni le preveč. Težko je lovila sapo in se je z obema rokama skušala ubraniti pasje nadležnosti. Tedaj je priskočila Veronika, potegnila je psa s postelje in ga krepko prijala za ogrlek, najsi je še tako renčal.

»Nikar, dekle! Pes se ne da nobenemu tujemu človeku!« je zavpil grofov jagar.

»Ah! Meni ne stori noben pes nič,« je odvrnila Veronika; »jaz imam živali rada, živali pa mene. — Kako pa mu je ime?«

»Sultan.«

»Priden bodi, Sultan, priden, pameten, da! No, pojdi sem!« je prijazno velela psu in z roko potapljala po klopi, ki je stala na gornjem kraju postelje za vzglavjem.

Pes je koj skočil tja, kamor mu je kazala, tu je počenil, položil glavo na Cencino blazino in tiho obležal

Cenca in Anza sta kar strmela in nista vedela, komu naj se bolj čudita: ali psu ali Veroniki.

Ko je Veronika Sultana dobro nasitila, je pripravila še za jagra okusno večerjo, toda precej obilnejšo kakor ono zadnjič pred petimi dnevi. Zasmeljal se je, ko je stopil v kuhinjo in je zagledal dve veliki skledi. Resda, pošteno se je lotil, ali vsega le ni mogel pojesti. Ko je odložil žlico, je segla še Veronika v skledo, pa se kmalu najedla. Potem je šla v sobo gledat in se zopet vrnila, pomila posodo in pospravila na peči.

Ves ta čas je bila molčeča in zamišljena in mu je le na kratko odgovarjala, kar je bilo ravno potrebno.

Izenada pa je začela ona pogovor in začuda dolgo je pustila bolnica nocoj mlada dva na miru, da sta se lahko pomenila.

»Zakaj si tako v kratkem spet prišel?« je vprašala dekle in je trdno pogledala v njega. »Saj materi ni huje.«

»Pri grofu sem bil v mestu, sem imel pot, pa sem dejal, nazaj grede se oglasim pri materi, sem obljubil, da ji psa pripeljem,« je odgovoril.

»Ali gamse tako lahko pustiš same?«

»Zdaj ta čas za žive ni nevarno, dokler je mrtvih dovolj naokoli. Pri tem južju, ki je bilo zadnje dni, jih je več ko en tucat prišlo na dan.«

»Kaj praviš? Mrtvi gamsi?«

(Dalje sledi)

budizem je nekoliko drugačen kot indijski. Po tej kitajski veri se duše rajnih zbirajo v temni jami. Samo zvonjenje zvonov v budističnih templjih lahko opozori duše rajnih, da se začno očiščevati ter se tako same odrešijo dosedanjega trpljenja. Gora Kiuvašan je Kitajcem zaradi tega sveta, ker varujejo, da je na tej gori gospodar peklenskih sil dobil nesmrtnost.

Nagelj za 5000 dolarjev

V neki cvetličarni tako zvanega Rockefellerjevega centra je bil razstavljen lonec nageljnovega za katerega je zahteval vrtnar 5000 dolarjev. Cena je zato tako visoka, ker pripada rastlina neki posebni vrsti nageljnove. Vrtnar je vzgojil rastlino s cveti v petih letih.

ga je pripravil viničar Fr. Strnad. S trikrakljevskega zvonika smo videli mnogo kresov. Lepo je bila razsvetljena Negova, Sv. Trojica, Kapela, Police, Sv. Ana. V nedeljo 30. maja po večerih pa smo se zbrali k slavnostni proslavi v naši dvorani. Najprej smo skupno zapeli »Lepa naša domovina«. G. dekan Gomilšek je v slavnostni besedi razložil nastanek in zgodovinski pomen majniške deklaracije, ki nam je prinesla končno svobodo. Naš mešani zbor je zapel tri domoljubne pesmi. Zofija Bernjak pa je deklamirala pesmico »Jugoslavijo nam Bog ohrani!«. Ko nam je posestnik Tone Tomažič prav zanimivo opisal, kako so mislili in se gibal zaradi osvobođenja slovenski ujetniki v Italiji, smo zaključili proslavo s skupnim petjem himne »Hej Slovenci!«. Majniška deklaracija, ki je pričela delo za naše osvobođenje, bo z vsakim letom pomenljivejša in proslavljali jo bodo še naši potomci, v zgodovini naši pa je zapisana z zlatimi črkami. Njen veliki pomen še posebno umevamo obmejni Slovenci.

Sv. Trije Kralji v Slov. goricah. Letošnja tridnevica v čast božjemu Srcu v naši prelepi romarski cerkvi je bila od dosedanjih devetnajstih najslajnejša. Vodila sta jo 2., 4. in 5. junija ciistercijanec o. o. Evžen Fiderer in Ambrozij Benčič, prvi Nемеc po rodu, ki pa krasno obvlada slovenščino, drugi naš rojak iz Ptuja. Njuni prepričevalni govori so nas še bolj vtirili v ljubezni do božjega Srca in v zaupanju v njegovo pomoč. Slovesno smo tridnevno zaključili v nedeljo 6. junija. Pri jutranji službi božji je skoraj vsa župnija pristopila k mizi Gospodovi. Ta dan je bilo pet sv. maš. Slovesno pozno službo božjo je opravil z asistenco mil. g. mariborski stolni prošt dr. Vraber, slavnostno pridigo pa je imel p. Ambrozij. Mogočen moški zbor nad 40 pevcev je poveljal slovesnost s krasnim petjem. Naša velika cerkev je bila tokrat natlačeno polna. Vsa lenarška dekanija je bila tu zbrana. Procesije so poslane župnije: Sv. Trojica, Sv. Ana, Negova, Sv. Anton, Sv. Andraž, Sv. Bolfenk, Sv. Lenart, Rupertani so prihiteli na avtih in kolesih, Jurjevčani, Snežičani, Peterčani in še drugi pa so bili tudi številno zastopani. Duhovnikov je bilo zbranih 15. Po službi božji smo imeli na prostoru pri cerkvi slavnostno zborovanje v čast božjemu Srcu. Prišli smo je s pesmijo. Več tisoč ljudi je napolnilo zborovalni prostor. Slavnostni govornik urednik Tersglav iz Ljubljane je z navdušenim govorom razložil možem in mladencem, kako naj bi Srce Jezusovo posnemali v njegovi ljubezni do Boga, do naroda, do družine. Prelepe besede je nato izpregovoril okrajni sodnik dr. Lavrenčič iz Maribora o praktičnem verskem življenju, ki edino nas more obvarovati komunistične nevere in propada. Ko je izrazil željo, naj bi vse naše versko delo postavili pod varstvo Marije, kraljice Slovencev, smo navdušeno pritrdjevali in zaključili sijajni zbor s pesmijo: Lepa si, lepa roža Marija! Kdor se je udeležil tega zborovanja, ga ne bo pozabil, saj je bil očarajoč pogled na te velike množice ljudstva, polne ljubezni do božjega Srca, pa tudi navdušujoče besede govornikov ostanejo nepozabne. Vrhunec je dosegla proslava božjega Srca popoldne. Od pol dveh do pol treh je bilo izpostavljeno Najsvetejše, nato je imel ganljivo spravno pridigo p. Ambrozij. Pridigi je sledila veličastna spravna procesija z Najsvetejšim in s kipom božjega Srca. Najsvetejše je nosil mil. g. stolni prošt dr. Vraber ob spremstvu 14 duhovnikov. Procesija je bila ogromna. Molitve in pesmi so bile pravne. Procesiji so sledile pete litanije božjega Srca, posvetilna in spravna molitev, zahvalnica »Tebe Boga hvalimo« in blagoslov. Polne veselja in hvaležnosti do božjega Srca so ljudske množice hitele na vse strani na svoje domove. Soglasna

je bila sodba: Slovesnost je bila prelepa! Naj rodi bogate sadove, da bomo še bolj ljubili božje Srce in mu še zvesteje služili ter se varovali žalitev in napak!

Ljutomer. Ko je bil Pera Živkovič s svojim spremstvom med žvižgi zapustil Ljubljano in druge kraje v Sloveniji, se je v naglem begu spustil z nekaterimi svojimi pristaši samo na enem avtomobilu v Ljutomer. Ker se je bivil diktator bal ljudske obsodbe, je prišel v Ljutomer popolnoma tajno. Naznanil je svoj prihod našim ljutomerskim očancem na pozno nočno uro. Pričakovali so ga njegovi zvesti s svojimi milostljivimi gospodi z velikim pričakovanjem. Nekatere so bile radovedne, koliko se je postal v času, odkar ni več ministrski predsednik. Požrtvovalni Ljutomerčani so ga vztrajno pričakovali do pol dvanajstih, ko je prišel njegov avto, iz katerega je stopil Pera zbehan in bledega obraza, iskajoč vsaj tukaj mirnega kratkega oddiha, ko ga drugod pri Slovencih ni našel. Njegovi ljutomerski pristaši so mu celo v veliko hvaležnost, da jih je prišel tolažiti, naročili za jutraj od neke godbe in jo celo plačali, da mu zaigra nekaj tolažilnih melodij, da bi pozabil žalostne sprejeme prejšnjih dni. Okoli 8. ure se je zbralo nekaj brodomolcev v hotelu Fr. Šeršen, ki so poslušali govor o njegovem velikopoteznem delu za časa njegove vladave; govoril jim je o grozodejstvih, pod katerimi trpi seča ljudstvo, pravil jim je tako pretresljivo, da so on, Banjanin, Lukačič in vsi ostali pretakali bridke solze. Toda spomnili so se kaj kmalu, da jim utegne biti tudi tukaj usoda nemila, zato so kmalu odbrzeli z avtom ven v svet k svojim zbirat razkropljeno vojsko.

Vsi na tabor fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Svati, zbrani na novi sv. maši g. o. Ignacija Klasinc, trapista iz Rajhenburga, v nedeljo 30. maja, so zbrali med seboj 283 Din za novo bogoslovnico v Mariboru. Za ta dar jim bodi izrečena od škofijskega odbora za novo bogoslovnico v Mariboru prav topila zahvala, pa tudi za vzpodbudo in svetel zgled, ki so ga dali letošnjim primicijskim slovesnostim s tem svojim darom: Iskreni Bog plačaj!

Fram. Krščanska ženska zveza na Hajdini je imela 30. maja izlet v Fram ter je po večerih priredila v Zöhrerjevi dvorani poučen in zabaven sestanek s skrbno prirejenim sporedom; najvažnejše pa je bilo predavanje njih predsednice Marije Zelenik o verski izobrazbi. Hvaležni smo ji za lepe besede in bodrila, hvala sploh vsem, ker so nam z izletom in obiskom napravile toliko razvedrila ter dale novega poguma za izobraževalno delo.

Proti trdi stolici in hemoroidom, spremljanim s pritiskom krvi, močnim utripanjem srca, glavoboru, je naravna

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica že davno preskušeno domače sredstvo. Prava

FRANZ - JOSEFOVA

voda deluje milo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Sv. Jernej pri Ločah. V ponedeljek 7. junija je okoli 18 med hudo nevlhto udarila strela v lipo tik hiše pri Kukoviču, p. d. Sesečan na Vrh ter od tam preskočila na hišo in jo vžgala. Doma sta bila samo gospodinja in njen brat, ki sta takoj začela klicati na pomoč. Ko so ljudje skupaj prihiteli, je bila slamnata streha že vsa v ognju, tako da se je izpod podstrešja dalo le malo kaj rešiti. Zrno, moka, fižol — vse je postalo plen ognja in še veliko drugih reči. Mnogo od rešenega pa so potem grde roke pokradle. Iz sob so večinoma pohištvo rešili, četudi se je mnogo potrla. Skoro istočasno kakor pri Kukoviču pa je udarilo tudi tam blizu pri Škrablavih. Domači niti opazili niso takoj, da jim gori streha, ker so gledali dol proti Kukoviču. Sreča je bila, da je streha iz opeke, ker tako so ogenj kmalu zadušili. Škoda pa je precejšnja na strehi ter na razbitem pohištvi, ki so ga že začeli nositi na varno. Zavarovana sta oba ponesrečenca malenkostno.

Velenje. List »Neodvisnost«, ki se šeni kot zagovornik kmečkega, delavskega in obrtniškega stanu, je prinesel članek iz vasi Pesje pri Velenju. V njem bi dopisnik rad zvalil krivdo sedanjih gospodarskih razmer na JRZ. V dopisu tudi lažljivo govori o občinskih volitvah in o občini. Dopisnik, ki je najbrž občinski odbornik, trdi, da se je vršila v novem poslovnem letu ena občinska seja ter da vse spi. Spi pa dotični, ker je prečpal kar dve seji do 23. maja so se namreč vršile že štiri seje. Če bi občina imela same take zaspane občinske odbornike, bi občinske ceste bile v slabšem stanju kakor so. Kolikor je znano, v drugih občinah občinski reveži ne dobijo nikoli toliko podpor kakor v občini Velenje. Morda bi dopisnik kot pristaš ljudske fronte želel, da bi se tudi pri nas delile takšne podpore, kakor se delijo v Rusiji: ječa in smrt. V občini Velenje se je tudi pred kratkim vršila revizija banske uprave, katero so nasprotniki tolikokrat zahtevali. Ugotovila je, da je občinsko poslovanje v najlepšem redu.

Sv. Andraž pri Velenju. Šola v Sv. Andražu pri Velenju slavi letos svojo 50. letnico. Zato bo 20. junija ob 14. tukajšnja šolska mladina ta dogodek proslavila s preprosto, pa pristrčno prireditvijo, na katero se vabijo vsi prijatelji šole, zlasti pa vsi bivši učenci. Prireditve se udeležita tudi zaslužna bivša šolska upravitelja gg. Levstik in Brenc. Kraj je lepa izletniška točka, zato je pričakovati številne udeležbe.

Male dole pri Vojniku. Ko je vedno deževje nagajalo, da se skoro ni dalo nič vsejati, so ljudje že obupovali, a vendar se je dobri Oče v nebesih nas usmili in nam dal boljše vreme. Upanje imamo, da bo tudi v bodoče se milostno oziral na nas, dasi nevedne zemljane, in nam dal blagoslov, da bi zemlja rodila obilo vsega, kar potrebujemo za vsakdanje življenje. V splošnem tudi vinogradi do sedaj dobro kažejo, ako ne pride še kakšna nesreča. Saj so vinogradniki bili dovolj hudo prizadeti preteklo leto, ko je poleg drugih nezgod še to, kar je bilo, oklestila toča. Marsikateri je upal, da bo poravnal del dolga, ako bo prodal vino za primerno ceno. Toda vsi upi so bili uničeni. Ne samo vinogradi, tudi pridelek na polju so bili zelo poškodovani, da mnogi morajo dokupovati vsakdanji živež in še trpe pomanjkanje. Posebno oni, ki imajo številno družino, a niti koščka svoje zemlje. Takim revnim in posebno po toči oškodovanim bi bila potrebna izdatna podpora od strani oblasti. Sicer pa je občinska uprava naročila koruzo po znižani ceni. Zeleti bi bilo, da bi jo naročila še katerikrat, da se s tem vsaj nekoliko pomaga siromašnim občanom.

Male dole pri Vojniku. Dobro, poštene knjige in časopisi so za vsakega izobraženega človeka

neprecenljiv zaklad. Šele v poznejših letih spozna človek, koliko zlatih nauk je našel v dobrem čitju, ki so mu zelo mnogo koristili v življenju. Prav radi tega bi rad vsakemu, posebno pa slovenski mladini povedal in položil na srce tale nauk: Slovenska mladina, ti veliki up naše bodočnosti! Dobro izkoristi zlati čas svojih mladih let s tem, da v prostem času pridno čitaš katoliško pisane knjige in časopise. Koliko manj gorja in nesrečnih umorov bi bilo širom naše domovine, ko bi nedelje praznovali pri knjigah, ne pa v gostilnah ali v propali, ničvredni družbi. Ali pa to lahko storimo? Da. Samo poskusiti je treba v trdni in odločni volji! Pravi, da kar človek hoče, to tudi more! O tem nam pričajo razni primeri iz zgodovine. — V veliki večini je pri nas razširjen »Slovenski gospodar«. Kjer ga nimajo, naj si ga naroče. Resnica je, da je težko za denar, a kar boste izdali za katoliški tisk, nikdar ne boste vsled tega trpeli škodo. Pač pa za nasprotno, nekatoliško časopisje — niti pare! Ravnamo se vsekdar v vseh primerih po pravilu: Svoji k svojim!

Male dole pri Vojniku. Že parkrat smo poudarili veliko potrebo graditve nove ceste iz Ivance na Jankovo, Črešnovac in dalje na Špitalič. Prepričani smo, da vsak, ki pozna razmere v tej okolici, bo potrdil, da se vrši na tem kraju, oziroma na stari cesti velik promet, ker se iz bližnjih in daljnih gozdov izvaža les. Ob času vednega deževja, kakor je bila letošnja pomlad, je ta cesta takšna, da se kar pogreza v to blato in vodo vsako vozilo. Taka in enaka dejstva govorijo, da je gradnja te ceste res potrebna, mogoče vse bolj, nego kje drugje. Pred občinskimi volitvami nam je bilo obljubljeno, da se bo cesta gradila. Sedaj pa se o tem prav nič ne razpravlja. Pričakujemo, da se bo v najkrajšem času storilo vse potrebno, da se bo začelo z gradnjo te tako potrebne ceste. Koliko je siromašnih, ki bi si radi kaj zaslužili vsaj za vsakdanji živež, ki ga primanjkuje letos vsled lanske slabe letine. Pa tudi druge potrebe so v vsakdanjem življenju. Posebno tisti, ki nimajo lastnega imetja, a veliko otrok oskrbeti, naj bi se sprejeli na delo. Sicer pa morajo vsi imeti pošten zaslužek, pa bo boljše za vse in v vseh primerih.

Rogatec. Kr. banska uprava v Ljubljani je z odločbo z dne 30. januarja 1937 razrešila župana Ivana Einfalta in podžupana Leblča Adolfa, ker je prvi občinski dobavitelj, drugi pa zakupnik občinskega travnika. Vsled te razrešitve je avtomatično postal župan Karol Rojs, trgovec od Sv. Roka, ki je pristaš JRZ. Zoper to razrešitev sta se oba razrešena funkcionarja pritožila na upravno sodišče v Celju, ki pa je z odločbo od 21. maja 1937 razrešitev obeh odbornikov potrdilo. Ostane torej pri tej, da je avtomatično postal župan Karol Rojs in torej tudi ostane. Priporočamo, da je obema razrešenima odbornikom že pred volitvami v letaku napovedal dr. Ogrizek, da ne moreta biti občinska odbornika iz zgoraj navedenih razlogov in da bosta razrešena, četudi bosta izvoljena. Tako se je tudi zgodilo. Zoper odločbo upravnega sodišča ni nikake pritožbe več.

Peter Rešetar rešetari.

Konec šale! Dozdaj sem rad katero v šali povedal, da se je resnica bolj videla. Danes pa moram brez šale govoriti, ker je resnica tako bridka, da ni mogoče nobene šaljive besede dodati.

Morilec! Dobili smo nov stan. Dozdaj smo imeli kmete, obrtnike, trgovce, delavce, razne inteligentne stanove, sedaj pa smo Slovenci dobili nov stan — stan morilcev. Ti se dajo najeti, če so dobro plačani, ali so račun izstavili

stranki JNS na podlagi batin, ki so jih dali, ali na podlagi strelav in vbodljajev z noži, se bo videlo. Eden je računal in dobil 100 Din itd. Recimo, da bi JNS prišla zopet do moči, pa do državnega denarja, ta bi najela morilcev, da bi slovenski narod klali po mili volji noč in dan. Ta novi stan ni domačega izvora, je naučen v Italiji, iz katere so ga prenesli nekateri k nam.

Nasilje! Imate vi v vasi kakšnega pretepača? Vem, da se mu radi izognete. Tudi v Mariboru so se pojavili razni nasilneži, ki mislijo, da se jih mora vse bati. In mnogi so res dajali zastave ven in noter, ven in noter. Vsem tem dajem sledeč recept: Če se hočete nasilneža rešiti, je treba, da se ga znebite, JNSarska nasilna banda, ki je hodila od hiše do hiše in grozila hišnim posestnikom, da morajo zastave sneti, je postala s tem vaš hišni gospodar. Če hočete biti še kdaj svoj gospodar svoje hiše, nikar se ne udajajte nasilju! Nasilnež je itak strahopetec, sicer bi ne bil nasilen!

Narodni dom. Kdor je gledal te dni pogreb v Celju, je mogel ugotoviti, da so imele hiše, kjer je šel sprevoz, črne zastave. Celo hiša nekega voditelja JNS jo je razobesila. Samo Narodni dom je ni imel. V vsakem nadstropju je pasla svojo radovednost po ena ženska. Seveda tudi v Mariboru Narodni dom ni imel zastave. Kako pa je prav za prav s temi Narodnimi domovi? Kdo jih je nekega zgradil? Kdo je sedaj njihov lastnik? Sezidal jih je res narod s težkimi prispevki. Danes pa se šopirijo kot njihovi lastniki privatniki, odnosno njih institucije. Ti pa dajejo svoje prostore le za svoje namene! V teh dneh pa so bivši slovenski Narodni domovi postali živkovičeve kasarne. Z vso pravico zahtevamo, da snamemo ime: Narodni dom!

Slovenskim fantom! Ko bi le vedeli, kako se vas boje! Ko so imeli zadnjič neko prireditev, so si izprosili pomoč v obliki In vendar vi niste taki razbojniki, kakor oni to o vas mislijo in kakršne so imeli v svoji sredini. Ali bojijo se vas, ker vas je veliko. Zato slovenski fantje, pokažite se povsod! Dva tisoč vas je bilo na Ptujski gori, deset tisoč vas mora biti v Celju! In v vsakem kraju vsi poštene slovenski fantje skup! Vseh nas mora biti sto tisoč! Pa vsi kot eden!

Slovenskim dekletom! Po vsej Sloveniji ste natrosile na pot Rudolfu Dolinarju cvetja. To edino ste mogle izvršiti v spomin na veliko delo deklet pred dvajsetimi leti, ko so neustrašeno zbirale podpise za majniško deklaracijo. To ne sme ostati edino! Dekleta v sedanjih letih imate zopet isto nalogo kot pred dvajsetimi leti. Zopet morate začeti buditi narodno zavest in pokazati svojo slovensko odločnost, da bomo Slovenci mogli v svoji državi živeti v miru pred najetimi nasilneži. Ve znate najboljše pleti. Na slovenski njivi je zrastle nekaj plevela! Lotite se ga!

Tudi po svetu ni več šala. Rusija mori svoje generale, da bi postala močna, Nemčija preganja katoličane, ki so njen steber, ker misli, da jo bo vsaj to rešilo, ko je že zmanjkalo senzacij.

V Avstriji pišejo kar na kratko Sušniku, da ga bodo nasilno spravili s poti. V Franciji sta dva protifašista bila sredi ceste ubita. V Španiji se koljejo za žive in mrtve. In vsega tega so krivi samo tisti, ki učijo, da se je človek razvil iz živali. Ni se razvil iz živali, pač pa se je mnogoteri na podlagi njihove vzgoje izpremenil iz človeka v žival!

Stvarni odgovor lažnivcem.

Nemški narodni socializem vodi strupeno borbo zoper katolicizem. Pri tem se

ravna po primeru, zabeleženem v sv. pismu: »Udaril bom pastirja in razškopile se bodo ovce.« Vse sovraštvo narodno-socialističnih mogotcev se obrača zoper duhovnike in redovnike, ki so predmet najhujših napadov na čast. O njih se širijo najostudnejše laži in najogabnejše klevete. Ko se je proti tem ordinarnim klevetam dvignil v imenu vesoljnega katoličanstva kardinal Mundelein v Chicagu ter jih z vso ostroostjo zavrnil, je še bolj zavrela poganska kri narodno-socialističnim mogotcem. Lažnivci so še bolj razkrečili svoja široka usta in iz njih vre z vso silo na dan smrad in grdobija, ki jih je polna njihova duša. Ta ogabna borba je predmet odobravanja lažnivega svobodomiselnega širom sveta, kajpada tudi v Sloveniji. Za »Jutro« je to kosmat založaj, ki ga golta v svojih »čednostnih« prebavilih. Tako tudi ravna JNSarski »Kmetijski list«, ki jemlje te laži in klevete kot čisto zlato. O tem piše (v številki 2. junija): »V govorih nemških ministrov so izražene take obtožbe proti mnogim samostanom in drugim cerkvenim ustanovam, da mora človek strmeti. Pri tem pravi minister dr. Goebbels, da ne gre tu za posamezne primere, temveč za splošen moralni propad, kakor se v taki obliki v vsej kulturni zgodovini človeštva prav gotovo še ni pojavil. Katoliška duhovščina ogroža telesno in duševno zdravje nemške mladine kar najbolj resno.« Tako poroča »Kmetijski list« z očitnim odobravanjem Goebbelsove laži.

Odgovor, in to uradni odgovor na te laži in klevete so dali nemški škofje — 22 po številu — v svoji izjavi, ki je bila v nedeljo 6. junija prečitana po nemških cerkvah in ki v njej med drugim naslednje izjavljajo:

»Gospod državni minister za ljudsko izobrazbo in propagando je dne 28. maja v svojem govoru v Deutschland-Halle v Berlinu izrekel trditev, da pri nenravnostnih procesih ne gre več za posamezne žalostne primere, marveč da gre za splošno

KNJIGARNA SV. CIRILA V MARIBORU priporoča novosti čč. gg. duhovnikom:

Kalan: Die Welt für Christus, kart. 47 Din.

Vom heiligen Amt der Mutter, Predigten und Ansprachen für Muttertag und Müttervereine, broš. 18 Din.

Hättenschwiler: Wie gut der Heiland ist. — I. Band: Der Magnet der Herzen, Die Verheissungen des Herzens Jesu, broš. 32.50 Din.

Hättenschwiler: Wie gut der Heiland ist. — II. Band: Übungen der Herz-Jesu-Andacht, Segen der Herz-Jesu-Andacht in Schule und Erziehung, Die Herz-Jesu-Andacht in der Seelsorge, Die Herz-Jesu-Andacht und die Jugend, broš. 32.50.

Hättenschwiler: Die Liebe des Herzens Jesu, kurze Herz-Jesu-Predigten, broš. 40 Din.

Hättenschwiler: Der Mann nach dem Herzen Jesu, Männerpredigten, broš. 36 Din.

Minichthaler: Messe und Leben, Katechetische Behandlung des hl. Messeopfers, broš. 77 Din.

Dillersberger: Die Stimme deines Grusses, Gedanken und Betrachtungen über das »Salve Regina«, vez. 65 Din.

Heilige Scholle, Bauernpredigten, broš. 42 Din.

Feckes Carl: Das Mysterium der göttlichen Mutterschaft, Ein dogmatisches Marienbild, kart. 32 Din.

Felder: Jesus von Nazareth, ein Christusbuch, vez. 82 Din.